

Gyöngyös, 1900. augusztus 21. – Budapest, 1966. május 30.

Apja tisztviselő volt. Fia szülővárosában érettségizett, majd 1924-ben a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetemen magyar nyelv- és irodalom–történelem szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett. Pedagógiai pályáját Szolnokon kezdte, majd Miskolcon, Kiskunfélegyházán és 1945. márciusi kitelepítéséig Kassán polgári iskolákban oktatott. 1945-1949 között a miskolci állami polgári leányiskola igazgatója volt.

A politikai életbe a Magyar Országos Véderő Egylet tagjaként kapcsolódott be, de szociális érdeklődése hamarosan a kibontakozó keresztényszocialista reformmozgalmak felé vezette. A Hiva-társaság tagja lett, szoros kapcsolatot tartott fenn a KALOT-tal is. 1946-ban rövid ideig a Magyar Szabadság Párt tagja, de 1947-ben a De-mokrata Néppárthoz csatlakozott. Az 1947. augusztus 31-én megrendezett országgyűlési választásokon a párt Borsod-Gömör-Zemplén-Abaúj megyei listáján, 1947. szeptember 17-én behívás útján lett tagja a törvényhozásnak. 1948. november 3-tól a DNP képviselőtestületének alelnöke volt. Képviselői mandátumának lejáta után, 1949. július 15-én állásából felfüggesztették, fegyelmi vizsgálat alá helyezték, azt hangoztatva, hogy mint volt ellenzéki képviselő nézetei miatt alkalmatlan a nevelői munka folytatására. Nem nyugdíjazták, de fizetést sem kapott. 1956 végén rehabilitálták, négy éven át a markazi általános iskolában taníthatott. Nyugdíjat csak 1963-tól folyósítottak részére.